

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД

Пословни број: К-По₂ 1/2014

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ дана 03. марта 2016. године

Председник већа: Дана 03.03.2016. године са почетком у 14,57 председник већа отвара заседање пред Вишим судом у Београду, Одељењем за ратне злочине у кривичном поступку против окривљеног Жељка Крњајића и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 КЗ СРЈ у саизвишлштву у вези чл.22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Ктрз.7/07 од 28.11.2007.године, која је измењена дана 14.12.2007.године, 28.12.2011.године, 23.04.2012.године, 02.09.2014.године и 01.12.2015.године.

Веће поступа у саставу судија Зорана Трајковић, председник већа, судије Мирјана Илић и Дејан Терзић, чланови већа.

Да ли има примедби на састав већа?

Констатује се да примедби на састав већа нема.

Записник води записничар Оливера Савић, у раду суда учествује судијски помоћник Ивица Јагодић.

Главни претрес се тонски и оптички снима. Тонски запис ће бити саставни део записника о главном претресу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-Заменик тужиоца за ратне злочине, Душан Кнежевић,

-окривљени Жељко Крњајић,

-окривљени Миодраг Димитријевић,

-окривљени Дарко Перић,

-окривљени Радован Влајковић,

- окривљени Радисав Јосиповић,
- окривљени Јован Димитријевић,
- окривљени Саша Стојановић,
- окривљени Зоран Косијер,
- окривљени Петроније Стевановић,
- бранилац окривљеног Крњајића, адвокат Радоје Алексић, по службеној дужности,
- бранилац окривљеног Миодрага Димитријевића и окривљеног Радована Влајковића, адвокат Бранко Лукић, за кога се по заменичком пуномоћју у списима јавља адвокат Борис Зорко,
- бранилац окривљеног Перића, по службеној дужности, адвокат Јасмина Живић,
- бранилац окривљеног Радисава Јосиповића, адвокат Ђорђе Калањ, за кога се по заменичком пуномоћју у списима јавља адвокат Бранко Димић,
- бранилац окривљеног Димитријевића, адвокат Гордана Живановић, по службеној дужности,
- бранилац окривљеног Саше Стојановића, адвокат Слободан Живковић, по службеној дужности,
- бранилац окривљеног Зорана Косијера, адвокат Гордана Андрејевић по службеној дужности,

Окр. Зоран Косијер: Без адвоката. (без микрофона изговорено са места за окривљене).

Председник већа: Сачекајте.

- бранилац окривљеног Петронија Стевановића, адвокат Бранислава Фурјановић,
- пуномоћник оштећених Стјепана Пеулића и Ивана Нујића, адвокат Марина Кљајић по пуномоћју у списима.

Замолићу присутне у публици да приђу за говорницу и да се представе. Имаћете реч Косијер, сачекајте.

Кристина Хос: Кристина Хос, Велепосланство Републике Хрватске у Београду

Председник већа: Хвала, даље.

Анђелка Марковић: Марковић Анђелка, "Београдски центар за људска права".

Кристина Тодоровић: Кристина Тодоровић, "Комитет правника за људска права".

Стручни саветник Секулић Милисав: Секулић Милисав.

Председник већа: Мене је лекар обавестио да су двојица окривљених имали неке проблеме са здравственим стањем, да су прегледани пре главног претреса и по налазу лекара окривљени Миодраг Димитријевић и окривљени Зоран Косијер су у стању да прате ток главног претреса, што је утврђено након лекарског прегледа.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да СЕ главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је јаван.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Председник већа: Зоране, приђите за говорницу.

Окр. Зоран Косијер: Добар дан, оптужени Зоран Косијер.

Председник већа: Добар дан. Да ли желите да изнесете одбрану? Ви сте упозорени у смислу одредбе члана 397 став 1 ЗКП-а, нисте дужни да изнесете, све што кажете може бити употребљено као доказ у кривичном поступку. Изволите.

Окр. Зоран Косијер: Без присуства мога изабранога адвоката не желим уопште да се изјашњавам.

Председник већа: Добро, можете се вратити на своје место.

Имајући у виду да окривљени Зоран Косијер да не жели да износи своју одбрану без присуства адвоката коме је дао пуномоћје, биће прочитана одбрана окривљеног из преткривичног поступка и биће преслушане његове одбране које су тонски снимане, а које су касније изношене у току поступка.

Чита се одбрана окривљеног Зорана Косијера из преткривичног поступка, дата пред МУП-ом РС, Службом за откривање ратних злочина 03/4-3-1 број 487/07-8-1 од 28.05.2007. године.

Седите Косијер, кад завршимо онда. Окривљени, закон је прописао шта се ради у таквој ситуацији, тако да Ви не изнесете одбрану, ово се чита само оно што сте Ви рекли у присуству браниоца. Дођите за говорницу, ја Вас не чујем одавде.

Окр. Зоран Косијер: Обзиром да Ви мени нисте дали никакво решење да се забрањује моме браниоцу адвокату Здравку Крстићу да мене заступа у овоме поступку, ја бих замолио да ми дате да знам на основу чега је он човек разрешен.

Председник већа: Он није разрешен, нити је могао бити разрешен, њему је ускраћено право на одбрану и Ви сте о томе обавештени.

Окр. Зоран Косијер: Али ја немам Ваше образложење на основу чега је он разрешен.

Председник већа: Имате списе предмета у које можете да извршите увид и ту све пише.

Окр. Зоран Косијер: Госпођо, овај перформанс од суђења, девет година ја пратим овде.

Председник већа: То је Ваш став, ово је суђење у складу са Закоником о кривичном поступку.

Окр. Зоран Косијер: То што Ви покушавате, Тужилаштво и суд да подвали кривицу девет година већ, то вам неће проћи.

Председник већа: Зоране, вратите се на Ваше место. Изјаснили сте, вратите се на место.

Окр. Зоран Косијер: Једноставно не можете моје изјаве да читате без присуства мога изабраног адвоката.

Председник већа: Вратите се на место.

Окр. Зоран Косијер: Добро.

Председник већа: „Октобра 1991. године позван сам да се као добровољац прикључим јединици која је прикупљена ради одласка у село Ловас. Сачекао сам аутобус на раскрсници ауто-пута Београд-Загреб код румске раскрснице. Ту је дошао аутобус у коме су били добровољци. Мислим да је аутобус наишао у послеподневним сатима. Када сам ушао у аутобус, отишли смо у Шид и пред зградом ТО Шид заведени по имену и презимену и добили униофрме сиво-маслинасте боје, какве су носили војници ЈНА. Ту смо се задржали док није завршен административни део и одатле смо у сумрак отишли у село Товарник где смо задужили наоружање. У Товарнику смо преноћили, ујутру, негде око 09-10 сати смо кренули према селу Ловас. Пратило нас је једно борбено оклопно возило које нас је допратило до релеја, на пола пута од Товарника до Ловаса. Ту се већ налазила ЈНА и видели смо укопане тенкове. Кренули смо према селу и ушли у центар села, одакле смо се упутили ка економији. Аутобус је ушао у двориште економије, узели смо наоружање и нафту да би га деконзервирали. Од оружја смо добили полуаутоматске пушке калибра 7,62 милиметра. Приликом чишћења наоружања дошло је до отварања ватре и пошто је у центру села стајало борбено оклопно возило из њега се чула паљба из противавионског митраљеза. Ја сам се

склонио, а оружје нисам могао да употребим јер још увек није било очишћено, а нисам знао ни шта се тачно дешава. Довели су нека два заробљеника који су са црквеног торња пуцали на војску и о њиховој даљој судбини не знам ништа. Ове младиће у двориште економије довео је човек са надимком „Лишће“ за кога знам да је из села Путинци и да је касније извршио самоубиство. Након што су доведени у двориште економије, ова двојица младића су тучени од стране неколико лица, а затим одведени у мени непознатом правцу. Ја нисам узимао учешће у тој тучи. Када смо оспособили наоружање дошло је време да се тражи смештај. Ја сам добио смештај у једној стамбеној згради која је имала два спрата, преко пута команде села. Стан је био власништво човека са презименом Милас, који је био председник ХДЗ-а у Ловасу и данас је заступник у хрватском сабору. Сместили смо се у стан. У том стану било је смештено нас четворица или тројица и колико се сећам са мном је био Мића, презимена се не сећам. Сећам се да је сутрадан ујутру дошла војска и наредила да напустимо ту зграду, као и да се разместимо по околним кућама у којима су били мештани. Моје задужење у Ловасу је углавном било патролирање путем Товарник-Ловас, а тада је у вечерњим сатима био успостављен полицијски час, што значи да је свима било забрањено кретање. Сећам се да су крагујевчани убили куvara из њихове јединице који се случајно нашао на улици у току полицијског часа. Сећам се да сам прво вече у Ловасу добио задужење од Борислава Михајловића или Зорана Обреновића да стражарим и поред објекта, тачније код улаза у круг економије где је на спрату једне зграде било смештено доста заробљених чланова ХДЗ-а и Хрватске странке права. Колико је мени познато, њих су заробили људи који су ослободили село, али ја у томе нисам учествовао јер сам дошао након ослобађања села. Та зграда у којој су били смештени је иначе служила за смештај пољопривредних машина. У једном углу те зграде на спрату била је једна застакљена просторија површине 60 до 70 квадрата. Колико се сећам целу ноћ сам провео чувајући стражу са још једним добровољем чијег се имена не сећам и током моје смене није се десило ништа битно, нити је било ко дирао те заробљенике. Сећам се да је у току ноћи често било пуцњаве у селу, да су Хрвати пуцали на војску из правца Јелашке шуме. Због честе пуцњаве на војску, војска је захтевала од Љубана Деветака који је био командант ТО Ловас да територијалци и добровољци иду у претраживање терена у правцу Јелашке шуме. Љубан Деветак је пренео налог који је добио од војске, односно од потпуковника Димитријевића, добровољци и територијалци треба да очисте терен у правцу Јелашке шуме. Тај налог је пренео Бориславу Михајловићу или Обреновићу који су командовали нашом добровољачком јединицом. Сећам се да сам у јутарњим сатима на економији, када сам отишао на доручак, сазнао за наведени задатак чишћења терена. Сећам се да сам по доласку на економију тамо видео Борислава Михајловића, Зорана Обреновића и неког старешину који је имао чин десетара. Борислав Михајловић је том приликом групу добровољаца у којој сам био и ја, рекао да је из правца винограда отворена ватра на ЈНА и да ће због тога бити организован претрес терена према виноградима који су се налазили при крају села, са десне стране пута, на излазу из села. Сећам се да сам у дворишту економије видео да су изведени заробљеници за које сам већ навео да сам их чувао неке од претходних вечери. Заробљеника је, колико се сећам, било 30 до 50 или 40 до 60. Са 90% сигурности могу рећи да је тада Љубан Деветак рекао да заробљенике поведемо испред нас, односно да они иду испред нас и да позову одбегле хрватске бандите да не пуцају и да дођу у село да се предају војсци. Не сећам се да сам видео да је неко од заробљеника које смо требали да водимо са

нама у претрес изгледао као да је претучен или да је био на неки други начин физички малтретиран. Не могу са сигурношћу да се сетим ко је наредио полазак, али сећам се да су заробљеници постројени у врсту, да су кренули у правцу излаза из села, док смо ми ишли поред њих. Ја сам лично био ближе челу колоне. Сећам се да сам док сам ишао у колони чуо иза себе са даљине од око 50 метара прво галаму, а потом пуцањ. Након што сам чуо пуцањ скренуо сам и видео сам једног младића плаве косе у сиво-маслинастој униформи. То је био неки добровољац чије име не знам али није припадао добровољачком одреду коме сам ја припадао, после којег сам видео човека који лежи. Тај који је лежао био је један од ових заробљеника и колико се сећам он није хтео или није могао да се креће, па га је овај плавокоси момак убио. Ишли смо путем до поља са детелином која се налазила са десне стране пута и која је била у правцу кукуруза и винограда, иза нас је била војска у неком каналу поред пута. Они су имали шлемове на главама, командир ових војника био је поручник Влајковић. Не сећам се ко је наредио јер су тад заробљеници сишли са пута у поље са детелином, за њима смо кренули и ми добровољци. Сви заједно кренули смо кроз поље са детелином. Кретали смо се тако што су заробљеници ишли испред нас на 5-10 метара удаљености. Након пређених 30 метара кроз поље са детелином зачула се експлозија мине. Након тога је настао стампедо. Заробљеници и добровољци су почели да трче, неки да се враћају у супротном смеру, а након тога се чуло још десетак експлозија. Колико се сећам у својој близини сам чуо пуцњаву, али ја не знам ко је пуцао. У том тренутку нико није знао шта се тачно дешава. Након тога сам изашао на пут и тек тада сам видео шта је у питању. Сећам се да сам питао поручника Влајковића „откуд мине овде“, он је само слегнуо раменима, није имао одговор. Почело је извлачење људи са поља. Говорено им је да се врате истим путем којим су и ушли у поље. Извучене људе који су били рањени сместили смо у камион који је дошао по нечијем позиву. Након што су рањени смештени у камион, колико се сећам, камион је возио Радојчић, имена се не сећам. Ја сам ушао у камион и кренули смо у Товарник у војну пољску болницу. По доласку у Товарник у пољску војну болницу војска није хтела да прими рањене па смо продужили у Шид у болницу. У Шиду у болници доживео сам већу непријатност од стране војне полиције, а у болници нису хтели да приме рањене. Пошто нису хтели ни ту да приме рањене, вратили смо се у село Ловас, а рањене одвезли у кућу сеоског доктора Слободана Качара који је преузео бригу о њима. Ја сам ту ноћ провео у кући доктора Слободана Качара с тим рањеницима. Целе те наредне ноћи у селу је била пуцњава. Сећам се да је у колони која је ишла у претрес терена за заробљеницима, осим мене, од добровољаца је био Саша Стојановића, затим Јово звани „Брњица“ који је и рањен од експлозије мине, добровољац по надимку „Пљока“, мислим да се зове Драган Бачић, а колико се сећам у колони је било и Панчеваца. Додао бих да је од експлозије мине био рањен још један добровољац поред „Брњице“, али се не сећам његовог имена. Сећам се да је наредног дана по описаном догађају по селу кружила прича коју сам ја лично чуо од крагујевачких војника да је вече пре догађаја у минском пољу, односно у пољу са детелином, инжињеријска јединица из Крагујевца минирала то поље са детелином, а да о томе нису никога обавестили, али о томе су морали да буду упознати војници који су припадали јединици поручника Влајковића јер су били лоцирани у близини поља са детелином које је минирано. То је све што имам да изјавим у вези овог догађаја. Није ми познато да ли је у селу Ловас током октобра 1991. године почињен неки ратни злочин, нити сам ја у томе учествовао и о томе не могу да причам“.

Адв. Гордана Андрејевић: Судија, ја се извињавам.

Председник већа: Изволите.

Адв. Гордана Андрејевић: Гордана Андрејевић, бранилац Косијера. Да ли можете само да нам прочитате ко му је био бранилац приликом тог саслушања?

Председник већа: Бранислава Фурјановић.

Адв. Гордана Андрејевић: То је од 28.05., завршило се у 15:50, је ли тако?

Председник већа: Не, 21:30.

Адв. Гордана Андрејевић: Добро, хвала.

Председник већа:

Преслушава се тонски запис одбране окривљеног Зорана Косијера из претходног поступка која је дата пред истражним судијом Окружног суда у Београду, Већа за ратне злочине, Кив.број 7/07 од 30.05.2007. године.

Адв. Борис Зорко: Поштовани суде, ја се извињавам, али видим да окривљеном Димитријевићу није баш најбоље, ако није већу проблем...

Председник већа: Судска стража је обавила разговор са Димитријевићем, он је прегледан од стране лекара, тако да ни Ви, ни ја нисмо стручни да се о томе изјашњавамо, поред налаза лекара...

Адв. Борис Зорко: Управо зато, нисам стручан, али не делује ми да је здравствено у добром стању, тако да ако ништа друго, евентуално кратку паузу да направимо па ако постоји лекар у згради или да се обезбеди да га неко погледа, то јест прегледа.

Председник већа: Браниоче, лекар га је прегледао пре 20 минута. Немојте добацити са места, окривљени Косијер. Изволите дођите за говорницу.

Окр. Зоран Косијер: С обзиром да видим, и да господина пуковника Димитријевића ценим као човека и с обзиром да сам ја хуманији од Вас и од Тужилаштва, да не одуговлачимо, остаћу при мојој последњој одбрани коју сам изнео да би пуковнику Димитријевићу могла да се укаже помоћ.

Председник већа: Сачекајте. Значи, Ви сада мењате свој став и желите да изнесете одбрану?

Окр. Зоран Косијер: Желим да се ово што пре заврши.

Председник већа: Па, ја не улазим у разлоге који Вас мотивишу за то, али уколико желите Ви имате то право да изнесете одбрану.

Окр. Зоран Косијер: Па Ви уопште не...

Председник већа: Немојте причати истовремено са мном јер не може да се чује ништа, и немојте упадати у реч. Значи, Ви сада желите да изнесите одбрану?

Окр. Зоран Косијер: Молим?

Председник већа: Желите сада да изнесете одбрану?

Окр. Зоран Косијер: Не. Желим да кажем да остајем при мојим изјавама.

Председник већа: Па то се третира као изношење одбране.

Окр. Зоран Косијер: Ето, тако је, да не одуговлачим јер четворо је умрло, један се чека да умре, један нам је још оболео, пуковник Димитријевић, тако ја не знам шта ћете ви имате да стрпате у затвор ако ови сви помру. Хвала лепо.

Председник већа: Не, не, вратите се за говорницу Косијер.

Окр. Зоран Косијер: Изволите.

ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНЕ ОКРИВЉЕНОГ ЗОРАНА КОСИЈЕРА

Председник већа: Да ли остајете при одбранама које сте износили у досадашњем току поступка?

Окр. Зоран Косијер: Да.

Председник већа: Да ли имате нешто да додате поред овога што сте рекли до сада у суду?

Окр. Зоран Косијер: Молим?

Председник већа: Да ли имате нешто још ново да кажете поред овога што сте рекли суду до сада?

Окр. Зоран Косијер: Немам ништа друго да додам и ово све што сам рекао до сада тако је.

Председник већа: Не, не, није готово, останите за говорницом. Ја ћу Вам рећи када можете да седнете на своје место.

Окр. Зоран Косијер: Изволите.

САСЛУШАЊЕ ОКРИВЉЕНОГ ЗОРАНА КОСИЈЕРА

Председник већа: Да ли бранилац окривљеног Косијера има неко питање за њега?

Адв. Гордана Андрејевић: Судија, ја немам питања али дозволите ми један минут да обавим разговор са окривљеним јер ја не могу да прихватим као разлог то што је господину Димитријевићу лоше да се он сада сагласи са нечим против чега је аргiori јуче и данас био.

Председник већа: Да Вам кажем, Ви сте имали довољно времена да се консултујете са окривљеним.

Адв. Гордана Андрејевић: Али променила се ситуација.

Председник већа: Изношење одбране не можемо да прекидамо, могли смо пре, али кад је већ започело.

Адв. Гордана Андрејевић: Судија, ја се извињавам, али променила се ситуација. Ви сад чујете окривљеног да он не жели да се читају ови транскрипти зато што је господину Димитријевићу лоше.

Окр. Зоран Косијер: Ја једноставно не желим да се читају транскрипти због пуковника Димитријевића, човек је болестан и да не одуговлачимо, ја прихватам, ето рекао сам своје, остајем према изјавама и да завршимо са овом фарсом.

Председник већа: Значи, када завршимо саслушање окривљеног онда ћу направити паузу, па можете са њим да се консултујете. Дакле, да ли тужилац има неко питање за окривљеног?

Заменик тужиоца: Немам.

Председник већа: Да ли неко од бранилаца има питања за окривљеног Косијера?

Питања нема.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 10 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

НАСТАВЉА СЕ главни претрес.

Адв. Гордана Андрејевић: Судија, да ли дозвољавате сада?

Председник већа: Изволите.

Адв. Гордана Андрејевић: Бранилац окривљеног Косијера. Ја сам сада у разговору са окривљеним чула да је њему непосредно пре овог саслушања код

истражног судије Дилпарића, значи 30.05. у вечерњим сатима позлило и да је имао лекарску интервенцију, те да је примио четири неке ињекције, да ли негде у списима предмета постоји било каква информација о томе?

Председник већа: Ја Вама данас нећу реферисати предмет, Ви сте имали довољно времена да се упознате са списима предмета, па претпостављам да сте уочили све што Вам је битно, тако да од мене то немојте очекивати данас на претресу.

Адв. Гордана Андрејевић: Аако ћемо искрено, судија, нисам имала довољно времена и то ми је промакло, па Вас зато питам. Дали сте ми да прочитам 8000 страница за 29 дана.

Председник већа: Ви сте већ били у овом предмету, значи нисте адвокат који се први пут појављује.

Адв. Гордана Андрејевић: Не.

Председник већа: Јесте у односу на неког другог окривљеног, тако да сте били релативно упознати са предметом, уколико нисте били у могућности да се спремите за то време, Ви сте могли приликом додељивања службене одбране да о томе обавестите суд и суд би разматрао тај Ваш захтев у складу са законом, али ја да Вам на претресу реферишем предмет, то нећемо тако да радимо јер то ЗКП не прописује.

Адв. Гордана Андрејевић: Судија, ја нисам била у овом предмету, сем приликом првог саслушања господина Влајковића. Одмах након тога ја сам изашла из предмета, тако да уопште нисам упозната, за Вашу информацију, ако сте читали предмет онда сте видели.

Председник већа: Јесам, али Ви уколико нисте сматрали да је време које Вам је остављено довољно за припрему одбране, Ви сте о томе могли да обавестите суд, а то нисте учинили, него сте прихватили службену одбрану и сад очекујете да Вам ја реферишем предмет, то неће моћи.

ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНЕ ОКРИВЉЕНОГ ПЕТРОНИЈА СТЕВАНОВИЋА

Стевановићу, изађите за говорницу.

Окривљени Петроније Стевановић, поучен о својим правима у поступку у смислу одредбе члана 397 став 1 ЗКП-а.

Стевановићу, да ли Ви остајете при одбранама које сте до сада износили у суду, да ли имате нешто ново да кажете што нисте рекли до сада?

Окр. Петроније Стевановић: Нисам крив, остајем при што сам рекао, нисам крив и нећу одговарати ни на каква питања.

Председник већа: На питања било чија не желите да одговарате?

Окр. Петроније Стевановић: Не.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите у своју одбрану?

Окр. Петроније Стевановић: Немам ништа.

САСЛУШАЊЕ ОКРИВЉЕНОГ ПЕТРОНИЈА СТЕВАНОВИЋА

То је све што имам да изјавим.

Председник већа: Можете се вратити на своје место. Сачекајте само мало, можда Крњајић има питање за Вас неко, па морамо да га евидентирамо записнички. Ево имате овде микрофон, Крњајићу.

Окр. Жељко Крњајић: Добар дан, оптужени Жељко Крњајић. Госпођо судија, ја бих Вас замолио, имао бих једно два-три питања за господина Петронија, ако господин Петроније не жели да одговори, да ли постоји у Вашој моћи да нас онда суочите јер ја желим нешто да га питам.

Председник већа: Ви поставите питање, а окривљени ће се изјаснити уколико не жели да на њега да одговори.

Окр. Жељко Крњајић: Господине Петроније, 10.10.1991. године Ви сте се кретали, да ли главном улицом Иве Лоле Рибара, средњом улицом тамо где је доктор или Млинском улицом од Опатовца, значи где је млин?

Заменик тужиоца: Ја се противим питању, да се преформулише „Куда се кретао“?

Председник већа: Одобрено је питање, довољно је јасно. Изволите. Да ли желите да одговорите на питање окривљеног Крњајића?

Окр. Петроније Стевановић: Откуд ти ја знам...

Председник већа: Стевановићу, преко суда се комуницира са осталим учесницима у поступку.

Окр. Петроније Стевановић: Откуд ја знам које су те улице, ишао сам право од млина право према центру, откуд ја знам како се звала та улица, шта ја знам, разумете. Ја сам тамо први пут...

Окр. Жељко Крњајић: Је ли та група у којој си ти био је ли то била група „Душан Силни“?

Окр. Петроније Стевановић: Било је нас свакаквих, откуд ја знам. Било је и из Панчева, из Вршца, из Новог Сада, откуд ја знам све одакле је било.

Окр. Жељко Крњајић: Да ли је био ко од домаћих у тој групи са тобом?

Окр. Петроније Стевановић: Па био је тај што нас је водио, тај Воркапић, тај што нас је водио и било их је још, али ја не знам њихова имена, не знам.

Окр. Жељко Крњајић: Да ли сам био ја, Жељко Крњајић с тобом?

Окр. Петроније Стевановић: Па сетио сам се после да ниси био ти уопште у тој групи, сетио сам те се у курузима кад си ме будио, кад сам заспо и више те нисам човече, ја тебе после нисам видео уопште. Ја сам погрешио да си ме ти водио, да си нас ти водио, а то је Воркапић.

Окр. Жељко Крњајић: И само још једно питање. Да ли знаш ко вам је био командир, како се звао?

Окр. Петроније Стевановић: Тај што је возио камион, тај Воркапић, Милорад, не знам. Како се звао тај што је возио тај црвени камион?

Окр. Жељко Крњајић: Милан, звани „Трндо“.

Окр. Петроније Стевановић: „Трндо“, откуд знам.

Окр. Жељко Крњајић: Значи, Жељко Крњајић с тобом у улици Млинској није био?

Председник већа: Крњајићу, поставили сте питање, на питање је окривљени одговорио, немојте изводити закључке, то је за завршну реч, ако имате још питања изволите поставите окривљеном, уколико жели да одговори одговориће.

Окр. Жељко Крњајић: Немам више питања

Адв. Радоје Алексић: Судија, извињавам се, бранилац окривљеног Жељка Крњајића, адвокат Алексић Радоје. Окривљени Крњајић је само хтео констатацију као категорички суд на крају да буде ноторно констатовано, ништа друго.

Председник већа: ЗКП не прописује давање констатација након одговора на питање.

Окр. Петроније Стевановић: Јер ја сам погрешио, ја сам реко за овог човека да ме он водио, али после кад сам вратио филм и кад је дошо човек овде да сведочи онда сам се сетио, јер ја њих нисам познаво тамо никог. Да ли могу да идем?

Председник већа: Не може. Да ли још неко има питања за окривљеног Стевановића? Изволите браниоче.

Адв. Бранислава Фурјановић: Ја имам примедбу зато што се оптужени...

Председник већа: Чекајте, прво реците Ваше име.

Адв. Бранислава Фурјановић: Адвокат Фурјановић Бранислава.

Председник већа: Примедбе након завршетка саслушања окривљеног, ако имате питања изволите.

Адв. Бранислава Фурјановић: Не, па ја мислим да је он завршио са саслушањем, јер се изјаснио да не жели да одговара на било чија питања.

Председник већа: Чули смо шта је окривљени, браниоче, али онда је пристао да одговара на питања окривљеног Крњајића и то смо чули сви овде. Седите, уколико имате нешто да приметите након изношења одбране окривљеног можете али само да се односи на одбрану окривљеног, а не на друге ствари. Дакле, да ли неко од осталих окривљених има питања за окривљеног Стевановића?

Питања нема.

То је све што имам да изјавим.

Можете се вратити на Ваше место Стевановићу.

Да ли имате нешто браниоче да кажете у вези одбране окривљеног, Вашег брањеника?

Адв. Бранислава Фурјановић: Имам примедбу јер се изјаснио да не жели да одговара на било чија питања, мислим да је био принуђен да одговори на питања на која није желео да одговори

Председник већа: Браниоче, седите, никаква принуда према окривљеном није примењивана овде, доста нас је у судници и хвала богу поступак се оптички и тонски снима, тако да смо то имали прилике сви да увидимо, а можемо и накнадно увидети, за примедбе нема места у овој фази поступка.

Пошто смо завршили са изношењем одбрана и саслушањем окривљених, окривљени који због болести није приступио јуче на главни претрес, уколико му се здравствено стање побољша изнеће одбрану, уколико не, наставићемо са даљим током поступка.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ спајање кривичног поступка који се води против окривљеног Милана Девчића, ради вођења јединственог поступка и једновременог пресуђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес **ОДЛОЖИ**.

Следећи се **ОДРЕЂУЈЕ** за **08.04.2016. године у 09:30 часова**.

Јесте, у 09:30 и 13.04.2016. године у 14:30.

08. ће бити судница број 1, 13. судница број 2.

О предлозима странака биће одлучено накнадно.

На тим главним претресима биће вршен увид у писмену документацију која се налази у списима предмета, а које доказне предлоге суд усвоји.

На главни претрес **позвати:**

Окривљеног Милана Девчића, место Липар, општина Кула, улица Вељка Влаховића ББ, уз налог да у року од три дана достави оригинал медицинске документације коју је његов бранилац предала на претходном главном претресу.

Адвоката Бранкицу Мајкић, Београд, улица Проте Матеје број 64/1, браниоца окривљеног Милана Девчића.

Завршен је главни претрес, Косијер, шта сте хтели да кажете?

Окр. Жељко Крњајић: Да питам у вези решења за мога браниоца...

Председник већа: Већ сам, ја сам већ одговорила на то питање.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА